

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010260
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7914010260.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Martina Baločka, na verejnom zasadnutí dňa 28. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. C. D. E. F. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. , o odvolaní poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.5.2023 sp.zn. 4T/54/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietá odvolanie poškodeného G. A..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. C. D. E. F. uznaný za vinného prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. 10. 2013 v čase okolo 11.35 hod. viedol nákladné motorové vozidlo zn. Citroen Jumper, ev. č. H. XXX D. po ceste v smere od obce Zemplínsky Branč na obec F., kde v obci F. pri jazde nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu svojho vozidla a pri zberných surovinách prešiel do protismerného jazdného pruhu v čase, kedy oproti od centra obce prichádzal motocykel zn. Honda CBR 1100, ev. č. H. XXX E., ktorý viedol vodič G. A., následkom čoho došlo medzi nimi ku zrážke, vodiča motocykla vymrštilo z motocykla v smere jeho jazdy a po páde na vozovku telom narazil do odstaveného motorového vozidla zn. Škoda Felicia, ev. č. G. XXX I., pričom v dôsledku nehody utrpel vodič G. A. zranenia, a to poranenie mozgu, pľúc, brušnej dutiny, zlomeniny oboch kostí predlaktia vľavo, zlomeninu ľavej orbity a ďalšie poranenia hlavy a ľavej nohy s dobou liečenia v trvaní nad 42 dní.

Bol mu za to uložený podľa § 157 ods. 1, § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/, § 38 ods.3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. poškodených:

- G. A., nar. XX. XX. XXXX v H., trvale bytom J., B. K. XXX/XX,

- Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874,

s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie poškodený G. A.. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že sa nestotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 11. 05. 2023 v časti, kde podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol odkázaný s jeho nárokmi na náhradu škody na civilný proces, pretože podľa právneho názoru a presvedčenia na takýto postup nie sú splnené zákonné podmienky.

Podľa ustálenej súdnej praxe súdov Slovenskej republiky súd v trestnom konaní rozhodne o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenému škodu, ak táto bola poškodeným uplatnená riadne a včas a že svoj nárok uplatnil voči určitej osobe - obžalovanému. Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia, čo v danom prípade bolo už v prípravnom konaní vykonané. Poškodený si tak uplatnil nárok na náhradu škody voči obvinenému A. B. v prípravnom konaní a potom ako obžalovanému, aby mu konajúci súd uložil povinnosť nahradiť škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému trestným činom, a to majetkovú ujmu 3.416,29 Eur a ujmu na zdraví 12.059,29 Eur. Takto opakovane bola uplatňovaná spôsobená škoda vo všetkých štádiách takmer 10 (desať) rokov trvajúceho trestného konania

Podľa judikatúry všeobecných súdov, ako aj zo znenia § 46 ods. 3 Tr. por. je jednou zo základných podmienok na vyslovenie povinnosti nahradiť škodu, aby poškodený svoj nárok uplatnil voči určitej osobe - obžalovanému. Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia. Všetky uvedené postupy zo strany poškodeného boli dodržané a preto je toho právneho názoru a presvedčenia, že boli splnené podmienky na rozhodnutie prvostupňového súdu na rozhodnutie o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému trestným činom, ako aj nemajetkovú ujmu.

Dokazovanie výšky škody a tým aj nároku poškodeného neznamenal pre prvostupňový súd neúmerne predĺženie trestného konania, ktoré aj tak trvá neprimerane dlho, preto by nemal byť dôvod na to, aby bol s nárokom odkázaný na civilný proces. Nie bezvýznamný je fakt, že od spáchania skutku uplynulo takmer 10 (desať) rokov a v prípade podania žaloby na príslušný súd by obžalovaný mohol podať v postavení žalovaného námietku premlčania a tak by bol nárok zmarený.

Podľa staršej judikatúry ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyrozumieť o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje (R 31/1974; rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. 12. 1983, sp. zn. 5 Cz 27/83; R 29/1985).

Súčasná prax súdov Slovenskej republiky v tejto oblasti je však taká, že ak si poškodený uplatní na súde nárok na náhradu škody po uplynutí premlčacej doby uvedenej v ustanovení § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo je daný prípad, konajúci súd na námietku žalovaného (povinného) konanie zastaví. V predmetnej veci počas prebiehajúceho trestného konania poškodený nepodal na súde žalobu na obvineného - obžalovaného - náhradu škody spôsobenej trestným činom ani na náhradu nemajetkovej ujmy, tieto si uplatnil riadne a včas len v adhéznom konaní.

Príkladom k tomu uviedol právnu úpravu v Taliansku, kde sa poškodený môže pripojiť k trestnému konaniu, čo v praxi znamená, že môže podať občianskoprávnu žalobu v rámci trestného konania (costituzione di parte civile). Na konci trestného konania trestný súd posúdi ujmu a prizná náhradu za spôsobenú škodu alebo len skonštatuje, že existuje nárok na náhradu škody, a odkáže účastníkov konania na občianske súdy na účely určenia dlžnej sumy. V článku 74 Trestného poriadku Talianskej republiky sa stanovuje, že počas trestného konania môže ktokoľvek, kto utrpel ujmu v dôsledku trestného činu, alebo jeho dedičia, podať občianskoprávnu žalobu o náhradu škody v súlade s článkom 185 Tr. zák. proti obžalovanému a každej osobe zodpovednej podľa občianskeho práva.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti považuje podané odvolanie za odôvodnené a navrhol Krajskému súdu v Košiciach ako odvolaciemu súdu, aby v intenciách podaného odvolania rozsudok Okresného súdu Trebišov z 11. 05. 2023 sp. zn. 4T/54/2014 zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K dôvodom odvolania sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že je nepochybné, že škodu, ktorú uplatňuje poškodený spoluzavinil aj on a vzhľadom k tomu je potrebné vykonať dokazovanie o jeho podiele a podiele poškodeného na spôsobenej škode, čo je nad rámec trestného konania. To, že prvostupňový

súd odkázal poškodených s ich nárokmi na civilný proces, považuje za správne a aj náležité odôvodnené s čím sa v plnej miere stotožňuje. Navrhol odvolanie poškodeného G. A. zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok o vine a treste nadobudol právoplatnosť dňa 28.9.2023.

V súvislosti s nárokom poškodeného G. A. o náhradu škody je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 25.4.2017, kde je uvedené, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola súčinnosť nesprávnej techniky jazdy vodiča Citroen (odbočovanie vykonané takým spôsobom, že vodič nedal prednosť v jazde motocyklu a to vo vzťahu k rýchlosti motocykla skutočnej, ako aj rýchlosti v danom úseku maximálne dovolenej). Uvedený prvok bol tým prvom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíziu situáciu. Ďalšou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla (rýchlosť jazdy motocykla vyššia cca 83 km/h ako pre daný úsek maximálne dovolená). Uvedený prvok bol tým prvkom nehodového deja, ktorý vodičovi motocykla znemožňoval zabrániť dopravnej nehode.

Zároveň zo znaleckého posudku je zrejmé, že zabrániť dopravnej nehode sa dalo pričinením oboch vodičov a to tak na strane vozidla Citroen, teda obžalovaného, ktorý by nevytvoril náhlu prekážku tým, žeby neodbočil doľava, a na druhej strane pokiaľ ide o vodiča motocykla, teda poškodeného, ktorý ak by sa pohyboval maximálnou rýchlosťou do 66 km/h tak by zastavil pred miestom zrážky pred motorovým vozidlom.

Pre ustálenie viny stačí ak je preukázané, že konanie obžalovaného je jednou z príčin dopravnej nehody avšak pre ustálenie škody je potrebné mať preukázané kto a v akom rozsahu škodu spôsobil, a to v prípade ak znalec konštatoval aj spoluzavinenie poškodeného, čo má význam pre priznanie výšky spôsobenej škody.

Vzhľadom na tieto závery je potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie z hľadiska rozhodnutia o výške spôsobenej škody, ktoré presahuje potreby trestného konania a posúdiť výšku spôsobenej škody z hľadiska účasti na jej vzniku tak obžalovaného, ako aj poškodeného.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní poškodeného G. A. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.